

SAYIN

YUSUF ALPTEKİN'E

AÇIK MEKTUP

Karınca Matbaası, 452 So. No. 7, İzmir

Yahya, 1963-4

Sayın İsa Yusuf Alptekin'e

Ne üzücü bir haldir ki, bütün samimi ikazlara rağmen yanlış hareketlerinizde ısrar ediyorsunuz. Samimî olup sadece Türkistan'ı düşünerek yapılan ikazlar bir lider olduğunu iddia eden siz için sanki bir düşmanlık.. Sizi bugüne kadar hususi mektuplarla ve karşılıklı konuşmalarla «Dost acı söyler» düsturuna uyarak ikaz edenler, emin olun ki, en az sizin kadar Türkistan'ı ve büyük Türk milletini düşünen insanlardır. Sizi ikaz etmiş ve etmekte olanlar, size acıdığı için değil, sizin Türkistan davasını sadece kendi bildiğinizle yanlış istikametlere sürüklediğinizi gördüğü için, bütün davanın sadece bir iki şahsın davası olmayıp yüce **Türk ırkının** ve **Türkistanın** davası olduğunu iyi bildiği için bu uğurda yanlış hareket edenlerin karşısına da onları samimî olarak ikaz etmek için çıkmıştır.

Sizi samimî ikazlarla hüsnüniyet ve birlik yoluna senelerdir davet ede gelenler, artık sizin hiçbir fikir ve sağduyuya kulak asmamakta ve «benim bildiğimi kim bilir?» hissine kapılmakta devam ettiğinizi gördüğü için, artık son bir ümitle bu açık mektup usulüne baş vurmuş bulunuyorlar. Fakat şunu hemen belirtelim ki, bu açık mektubu kaleme alırken buna bizi mecbur etmiş olan sizin namınıza çok üzülü-

yoruz. Siz hakiki bir lider olarak «sen, o, ben, bu» demeden «Bütün Türkler bir ordu» prensibi ile hareket etseydiniz ve yanlış hareketlerinizde sizi ikaz edenleri dinlemiş olsaydınız, bu açık mektubu yazar mıydık?

Temennimiz şu ki, samimi olan bu ikazları dinleyip şahsi kaprislerle bu ufak hesaplar peşinde koşma zihniyetini bırakıp «**Ben Doğu Türkistanlı, o Batı Türkistanlı.. Ben büyük adamım, o kim oluyor? Ben bilgili adamım, o cahil...**» gibi mantığı ve birliği hiçe sayan adetleri artık bırakıp hakiki büyük adam olma yolunu tutmanız ve herkesi kendinizden nefret ettirmenizdir.

Bu, bir numaralı açık mektupla size sual sorarak bazı gerçekleri hatırlatmayı birçok şeyleri böyle açıklamadan size faydalı olmayı uygun buluyoruz. Ümit ederiz ki, bize **İKİNCİ** bir açık mektup yazdırma külfeti vermezsiniz. Zira size açık mektup yazmak için sarfettiğimiz zamanı vatan ve millet için faydalı şeylere sarfetmek istiyoruz. Şurada şunu bilhassa belirtmek isteriz ki, bu mektubumuz ile ikaz olunmazsanız ikinci ve üçüncü mektupları da yazmaya kararlıyız. Bazı yönlerden bu mektupları kaleme almayı uygun görmüyorsak da, hakikatlerin anlaşılması herşeyin icabı halinde açıklanması

için faydalı buluyoruz.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, istifade etmeniz ve kendinizi Kaf dağında görmeye devam ederek yanlış hareketlerde devam etmeniz halini bırakmanız gerekmektedir. Bu sebeble size, en azından sizin kadar **Türkistan'ı** ve yüce **Türk ırkını** seven insanların şimdi ikazlarını dinleyerek mantıkla Birlik yoluna hareket ederek sadece «Ben bilirim, ben büyük adamım» teranesini bırakıp artık tek başınıza hareket etmemeniz için bu son ikazımızı dinlemenizi tavsiye ederiz. Bu arada size bazı şeyleri hatırlatmak kabilinden aşağıdaki soruları soracağız. Lütfen hissiyatınıza kapılmadan evvel bunların üzerinde teker teker düşünün. Geçmişini hatırlamak, gelecek için faydalıdır.

1 -- Her halde söylemedim diyemezsiniz; «**Türkistan** davasıyla tanınan şahıslar alâkalanmalı. Tanınmayan şahıslar ne yapabilir? **Türkistan** tanınmayan bir memlekettir. Bu cümleden olarak **Doğu Türkistan** davasıyla ancak **Ben ve tanınan..... uğraşmalı.**» **Türkistan** tanınmadığına göre siz nasıl tanındınız? **Türkistan** tanınmadan sizin tanınmanız hayret uyandıracak bir mesele değil mi? Acaba zatiyaliniz şu koca dünyada memleketi tanınmayan, fakat kendisi tanınan bir şahıs gösterebilirler mi? Bizim bildiğimiz bu dünyada bir nesne tanınıyorsa, evvelâ onun memleketi tanınır. Bir an için zatiyalinizin fik-

rini kabul edelim ve «**Tanınan şahıslar** dava ile uğraşsın» diyelim. Geri kalan başkamız ne yapalım? Biz tanınmıyoruz diye mukaddes vatanımızın istiklâli için **Türk ırkının** namusu olarak kabul ettiğimiz **Türkistanı** için birşey yapmadan oturalım mı? Yoksa kendimizi tanıtmaya mı çalışalım? Sorarız size ne yapalım? Siz şu kendini tanıtırma usulünü bize de öğretseniz iyi olacak galiba?

2 — **TECRÜBESİZLİK** - Siz kendinizden başkasını **Türkistan** davası için tecrübesizlikle itham ediyorsunuz. **Türk ırkının** asilliğinin bir sembolü olan ve dünyaca tanınan marifetinin başlıcası vatana bağlılık ve ona kurban olmak olduğunu hatırlatırken, acaba zatiyaliniz tecrübe dediğiniz hususiyetin ne olduğunu açıklarlar mı? Zatiyaliniz bu dava uğrunda ne gibi bir tecrübeye sahiptir? Tecrübe dediğiniz zaman ölçümü ise, zatiyaliniz bu dava ile ne zamandan beridir meşguldürler? Dava uğrunda mücadeleye ne zaman, nerede ve ne sıfat ile başladılar? Her milletin büyüklerinin dava uğrundaki mücadele tarihi, onun vatandaşları tarafından biliniyor. Siz de büyük adam olduğunuzu iddia ettiğinizde göre bunu bilmeliyiz değil mi?

3 — **CAHİL** - Siz beğenmediğiniz, kendi dediğinize getiremediğiniz ve kendinizi tasvip ettiremediğiniz şahıslara düşünmeden söylendiği için kolay bir sıfat olan **Cahil** sıfatını takı-

X yorsunuz. Acaba zatıalınız cahil denildiği zaman ne anlıyorsunuz? Türklerde vatan ve millet sevgisinin ırkî bir asalet olduğunu tekrarlarken, zatıalınızın hangi okuldan, nerede ve hangi seneler mezun olduğunu öğrenebilir miyiz? Büyük Önder Mustafa Çokay Beğ'in 1931 de çıkarmakta olduğu dergide bu hususta faydalanabileceğimiz malûmatlar olsa gerek. Şurada şunu bilhassa belirtmek isteriz ki, Türk ırkının sayısız kahramanlarından biri olup son senelerde dünyaca tanınan Osman Batur'a cahil demiş olanların, O'nun milli düşmanları olduğunu aklı başında olan herkes bilir.

4 — BÜYÜK ADAM - Siz kendinizin büyük adam olduğunuzu, başkalarının ise siz ile boy ölçüşemeyeceğini sanki sizinle boy ölçüşmek isteyen biri varmış gibi iddia eder durursunuz. Sizce büyüklük birimi nedir? İrilik mi? Boy mu? Yoksa kahramanlık mı? Şimdi size soralım: Siz nasıl büyük adam oldunuz? Size, sizden başka büyük adam diyen var mı? Bir yerde harp ederek vatan topraklarından birini kurtararak mı büyük adam oldunuz? Yoksa «Gökat» geçidinde yanınızdaki 400 aydın insanın on bir korkak Çinliye tarihte ilk defa olarak Türk'ün böyle teslim olmasına sebep olarak mı büyük adam oldunuz? Yoksa... Çin hükûmeti tarafından Osman Batur ve arkadaşlarının istiklâl hareketi ile zafer kazandığı sı-

rada Urumçi'de bir Çin memuru demek olan Genel Sekreterlik sıfatını aldığınız için mi büyük adam oldunuz? Yoksa.. Hiç olmazsa fiili veya kültürel bir milli harekâta mı iştirâk ederek büyük adam oldunuz? Ne dersiniz? Yoksa ilmî bir kitap yazarak mı, büyük çapta bir iş başararak mı büyük adam oldunuz? Türkistan davasını ancak büyük adamlar yürütebilecekmiş!.. Siz Şanghay'da sekiz sene Çin memuru olarak çalıştığınız için mi büyük adam-sınız? Hem bu sözü hangi felsefeye dayanarak söyleyebiliyorsunuz? Büyük adam değilim diye vatanın fertleri vatan'a olan milli görevlerini yapmasınlar mı? Yoksa bunu yapmadan evvel büyük adam olmak için mi çalışsınlar?

5 — BATI VE DOĞU TÜRKİSTAN - Türk milliyetçisi olup Türklük için refah ve saadet dileyen ve onun ana vatanı Ulu Türkistan'ın kurtarılmasını milli bir görev bilen herkes «Bütün Türkler Bir Ordu» demekte, bu uğurda çalışmaktadırlar. Türkün barışmaz ecdad düşmanları Çin ve Rusların bütün tarih boyunca Irkımız aleyhine yapageldiği düşmanlığın başlıca silâhının bizi parçalamak olduğu her aklı başında Türk tarafından artık bilinmektedir. İşte onun için ecdad düşmanlarımızın aleyhimize kullanageldiği tarihî silâhının bugünkü dalaverelerinden olan Şinkiang ve beş tane kukla cumhuriyet, damarların-

da asil Türk kanı taşıyan herkes için yoktur. Bu, **Göktürkler** zamanından beri devam edegelen ecdad düşmanlarımızın bize kendimizi unutturmak ve denildiği gibi parçalamak için kullandığı silâhtır. Türkiügümüz ile övünmekte olan biz Türkistanlılar için ne Çin palavrası **Sinkiang** vardır, ne de Rus kahpeliği beş tane kukla cumhuriyet vardır.. **Bizim için bölünmez ecdad vatani Bozkurtlar diyarı Batısı ile ,Doğusu ile, Kuzeyi ile, Güneyi ile ULU BİR TÜRKİSTAN vardır.**

Bazı talihsizler ve gafiller ecdad düşmanlarımızın hain silâhlarına bilerek veya bilmiyerek, şahsi kaprisler ve kabilecilik (düşmanın taktiği) ile alet olunmakta.. Bunlardan bir tanesi de şu meşhur «**Batı ve Doğu Türkistan**»dır.. Denilebilir ki, «bugün bazı Türkistan lideriyim diyenler, yabancı bir ülkede dergi çıkaranlar bugüne bugün hiçbir zaman Çin altında olan Doğu Türkistandan bahis etmiyorlar. Hattâ dergilerinin bir tanesinin başmakalesinde «**Türkistan istiklâli uğrunda mücadeleye, Rus müstemlekesi ve komünizmi Türkistanda tamamen yok etmek için...**» diye devam ederken, bugün Türkistanın Çin altında olan kesiminden hiç bahsetmiyorlar. Bu durum karşısında Doğu Türkistan diyerek onun davasını savunmaktan başka elden ne gelir?

Bizim fikrimiz yukarıda izah ettiğimiz «**ULU TÜRKİSTAN**»

fikridir. Biz davaya bu fikirle hizmet etmeyenleri samamiyetsizlikle itham ederiz. Ve bunda da kendimizi haklı buluruz. Zira ortada ne Doğu Türkistan, ne de Batı Türkistan vardır, bir vatanın batısı ve doğusu olması onun iki ayrı yer gibi gösterilmesine sebep teşkil edemez. Biz **Batı ve Doğu** diyenleri **Abraham Lincoln**'in karşısına çıkıp Amerika'yı ikiye bölmek isteyenler gibi, akılsız ve sorumsuz biliriz. Fakat Rus'un olduğu gibi, Çin'in de düşmanımız olduğunu her zaman haykırıyoruz.

Mevzumuza dönerek size şunu soralım: Kendi deyimlerinize göre lider olan, diplomat olan, tanınmış büyük adam olan sizler şu Batı ve Doğu Türkistan meselesini nerden bulup çıkarıyorsunuz? Bundan ne gibi bir milli fayda umuyorsunuz? Sizler «**O Batılı, ben Doğuluyum**» derken, etrafınızdakilerin neler yapmakta olduğuna hiç dikkat ediyor musunuz? «**Sen Batılı, ben Doğulu**» demenin milli düşmanlarımıza fırsat vereceğini hiç düşünmüyor musunuz? Şu Batı ve Doğu Türkistan olarak bugünkü faydasız ve hattâ tehlikeli çalışmaları tasvip mi ediyorsunuz? Etmeyorsanız bunu önlemek için bir araya gelip birşeyler düşündünüz mü? Düşünmedi iseniz bunu kimden bekliyorsunuz? Lider olanın yapacağı iş basın toplantısı, gezi ve röportaj yaptırmaktan mı ibaret? Milli Birlik herşeyden

evvel şart değil mi? Biz bu hareketleri önlemeye çalışmadığınız için ve bu gibi ayırıcı hareketlere fırsat verdiğiniz için bu durumlardan Liderim diye ortaya çıkmış olan sizleri mesul tutuyoruz... Sakın bu hususta bir teşebbüsümüz olmuştur, demiye kalkmayın. Çünkü biz birçok şeyleri biliriz...

Bundan birkaç sene evvel Almanya'ya gitmiştiniz. O zaman Almanya'daki Türkistanlıların ileri gelenlerini ziyaret ederek onlarla hiç olmazsa bir soydaş olarak konuştunuz mu? Oradaki cemiyet merkezini ve mensuplarını gördünüz mü? Ortalama olarak her iki senede bir gittiğiniz Suudi Arabistan'da Doğu Türkistanlı dediğiniz birkaç adamınızdan başka, diğer çoğunluklarla görüştünüz mü? Onlara bizler Doğu Türkistanlı, sizler Batı Türkistanlı demeniz doğru bir hareket mi? Böyle birşey demedim diyeceksiniz, Ulu Türkistanın Eatisından gelmiş olanlara karşı takındığınız soğukluğunuzun ve onların arasında olan bazı büyük ilim adamlarını diğer sadece müslüman olan devletin mensupları ziyaret ederken, sizin bir Türkistanlı Türk olarak ziyaret etmeyişinizin sebebi ne? Bunların hepsi bir tarafa, 1962 senesi İstanbul'a gelmiş olan ve Türkistan Liderlerinden olduğunu söyleyen, sizin tâbirinizce bir Batı Türkistanlı şahısa karşı davranışınız dillere destandır.

İster Batı Türkistanlı olsun,

ister Doğu Türkistanlı olsun her şeyden evvel bir **TÜRK** olan ve Türkistanın istiklâli için mücadele ettiğini söyleyen bu şahsı, hiç olmazsa bir nezaket kaidesiyle gidip ziyaret etmeniz icap etmez miydi? «**Doğu Türkistanın komşusu Müslüman kardeşimiz, Türkistanlılara yardım etmiştir...**» diye kardeş Pakistan'ın dağlık bölgesinin birinin şeyhini İstanbulda şatafatlı bir şekilde karşılarken ve ziyafetler verirken, gene kardeş Pakistan'ın meşhur şairi Dr. İkbâl'in oğlu «**Müslüman kardeşimiz ve Pakistanın ileri gelen adamı**» diye ziyafetlerle karşılanırken, onlar gibi müslüman ve onlar gibi komşu olan ve üstelik **öz ırkdaşın** olan bu şahısa karşı tavrınızın sebebi ne idi? Bu şahısla aranızda şahsî bir şey dahi olsa lider ve diplomat olan sizin için o hareket nasıl izah edilebilirdi? Bırakalım bunu da bir tarafa, siz o şahsı müslüman kardeşimiz Pakistanlılar gibi karşılamadınız, üstelik en basit nezaket kaidelelerini de yapmadınız. Fakat niçin Zeytinburnundaki o sonu mahkemelik olan hadiseyi önlemediniz? Önleyemedim demenizden, önlemeye çalışmadım demeniz, daha doğru olur değil mi? Bu hususta sorulacak çok şey var, fakat şimdilik bu kadar yeter. Çünkü utanıyoruz. Hatırlamak istemiyoruz.

6 — **DOĞU** - 1960 dan beri İstanbul'da «**Doğu Türkistan Göçmenler Cemiyeti**» diye bir derneğin kurulmuş olduğunu

bâzan yapılan basın toplantılarından duymaktayız. Derneğin «Amca Matbaası, 1960 İstanbul» da basılan «Çalışma Plânı»nı okuduktan sonra ismine bakarak şaşırдық ise de, bazı ümitlere kapıldık. Fakat daha sonra gördük ki, bunlar birer kuru LÂF'tan başka birşey değil. Tatbikata koymak için çalışan hiçbir kimse yok. Derneğin çalışma ve amacını açıklayan Çalışma Plânı'nın ikinci maddesini unutmuş olduğunuzu görek bir defa daha hatırlatırken bu vesileyle şunları sormak isteriz :

a) Bahis konusu edilen derneğin, yani sizin başkanı bulunduğunuz «Doğu Türkistan Göçmenleri Derneği»nin isminin başına yine mahut «Doğu» kelimesini ekliyerek niçin «Doğu Türkistan Göçmenleri» derneği olarak kurdunuz? Yoksa sizi Ulu Türkistanın Doğusu ilgilendirir de, Batısı ilgilendirmez mi? Yoksa batıdakiler başka bir ırktan mı? Yahut aranızda bir rejim ayrılığı var da onun için mi ayrılıyorsunuz? Bu anavatanı Doğu ve Batı diyerek parçalamak istemenizdeki gaye nedir? Bizim anlayamadığımız bir gerçek varsa lütfen açıklar mısınız? Yahut siz Ulu Türkistan'ın batısında ayrı ve doğusunda ayrı, güneyinde ve kuzeyinde ayrı ayrı birer millet mi var sanıyorsunuz? Şunu zatiyalinize hatırlatalım ki, Türkistan'ı 14 ayrı parçaya ayırmış olanlar milli düşmanlarımızdı.. Sizi illâ da Doğu Tür-

kistan dedirten sebep ne? Lütfen bize izah edin... Şayet bu izahınız bizlere bazı sohbetlerde etmiş olduğunuz izah ise, lütfen vazgeçin. Çünkü fazla gülünç hale düşüyorsunuz..

b) Başkanı bulunduğunuz cemiyetin mezkûr ikinci maddesi «Göçmenlerin sağlığı, kültür durumu ile alâkalanır» deniliyor. Acaba bu hususta en küçük bir harekette bulunulmuş mudur? Hayır yapılamamıştır. O halde bunun sebebi nedir? Türkistanlı hemşehrilerinize Cemiyet tüzüğünde vaad ettiğinizi yapmadınız. Hiç olmazsa bir defacık onların buldukları mahale giderek ziyaret ettiniz mi? Buna karşılık olarak vakit ve imkân olmadı diyemezsiniz .Çünkü vakit ve imkânlarınızın Asyayı dolaşıp, Suudi Arabistan'a gidecek kadar bol olduğu herkesin malûmu...

Gene Derneğin ikinci maddesi diyor ki: «Kültürel inkişaf için cemiyet tarafından tertip edilen konferansların ve faideli görülen neşriyatların özetleri gönderilmek suretiyle yardım ve müzaheret sağlar..» Bu hususlar için bir teşebbüste bulunmuş mudur? Mazeret imkânsızlık olacaksa, buna hiç kimse inanmaz. Zira İstanbul'un en lüks lokantalarında ve kır gezintilerinde sarfolunanın yarısı bunlara kâfi gelir. Sahipleri Türkistanlı olup, Türkistan davasını savunan ve Adana'da çıkmış olan bir dergi ile İzmir'de çıkmış olan bir aylık dergiden yukarıdaki madde gereğin-

çê kaçâr tanê alarak Türkistan-
lı'lara dağıttınız?

c) Başkanı bulunduğunuz Ce-
miyetin gene ikinci maddesinin
6. fıkrasında «Doğu Türkistanlı
eski ve yeni göçmenlerle, mül-
tecilerden yoksul ve mağdur
durumda olanlarının tahsil ça-
ğındaki çocuklarının tahsilleri-
ni ikmal ve okullara yerleştiri-
lmelerine imkân dahilinde
maddî ve manevî yardım eder,
keza yurt dışında kalıp tah-
silsiz olan tahsil çağındaki Do-
ğu Türkistanlı çocukları yurda
celbederek TÜRK kültürü ve
terbiyesi ile yetiştirilmelerini
temin eder.» Bu maddenin ger-
çekleşmesi için birşey yapılmış
mıdır, diye soracak değiliz. Çün-
kü vaziyet meydanda...

Biz, her akli başında insan
gibi söyleyegelmiştik. Fakat bi-
zim sözümüz değil, Dernek ça-
lışma plânına almış olduğunuz,
yani namus sözü vermiş oldu-
ğunuz bu madde hakkında hiç-
bir harekette bulunmadınız.
1962 de İzmir'de çıkmakta olan
bir aylık dergide, bir idealist
genç «Türkistanlı Liderler» baş-
lıklı makalesinde şöyle diyerek
hakikatları açıklamıştı: «...Fa-
kat Suudi Arabistan'daki Tür-
kistanlı gençler diğer memle-
ketlerdeki Türkistanlıların ak-
sine benliklerini hergün biraz
daha unutmaktalar. Türkistanlı
gençlerin ekserisi Türkçe bilme-
mekte, Arapça konuşmaktadırlar.
Milletler dillerini kaybetmezler-
se istiklâllerini kazanırlar. Tür-
kistandaki gençler Rusça ve Çin-

ce konuşmak mecburiyeti için-
deler. Hür dünyadaki gençler
ise Arapça, İngilizce, Fransızca
konuşarak Türkçeyi unutulur-
sa, yarın Türkistanın davasını
kim yürütecek? Türkçe dahi
bilmeyenler mi? Türkistanlı li-
derlere şu hususu arz etmek is-
tiyoruz ki; Batı-Doğu, Kuzey-
Güney, Ahmet-Mehmet'i, bir
tarafa bırakıp, bir araya gelip
evvelâ ne yapılması gerektiğini
tesbit etmelisiniz. Bugün yal-
nız İstanbul'da Türkistan ismi-
ni taşıyan birkaç dernek var-
dır. Bunlar ne maksatla kurul-
muş ve ne tarz çalışmaktadırlar?
Bizce şüphe edilecek bir
husus yoktur. Maksat, Türkis-
tanın istiklâli için hizmettir.
Hepsi de aynı gayeyi güttüğüne
göre ne için birleşmiyorlar ve
şubeler açılmıyor?...» Ne ya-
zıktır ki, öz vatandaşımızın bu
fikri hiç alâka görmez ve lü-
zumsuz telâkki edilir. Fakat
Tibetli Dalay Lama; «— Dağ-
daki evinde ziyaret ettim, okul-
da okuyan çocuklarını gördüm,
millî şarkılarını söylediler. Ba-
na, Dalay Lama: Komünistler-
den vatani kurtarmak için her-
şeyden evel adam yetiştirmek
lâzım. Sizde tahsil çağında ne
kadar çocuk var ve ne kadarı
okuyor?» dedi. Denilirken hiç
olmazsa birazcık olsun utan-
mak yahut gülünç duruma düş-
memek için gazetelerde röpor-
taj yaptırmamak icap etmez
miydi? Efendim, Dalay Lama'-
dan öğreneceğimiz birşey varsa
o da palavra değil, ÇALIŞ-

MAK'tır. Diyorsunuz ki: «**Da-lay Lama yarınki hür Tibet devleti için bir Anayasa taslağı hazırlamış ve çocukları yetiştiriyor.**» Müsaadenizle soralım: Siz ne yapıyorsunuz? **Dalay Lama'nın yukarıdaki sualine vermiş olduğunuz cevapla gurur mu duyuyorsunuz?** Cevabınız şu değil miydi: «**Maalesef pek okutamıyoruz..**» Peki ama buna sebep ne? Sebeb, samimî olarak ifade etmek gerekirse, çalışmamaktan başka birşey olamaz değil mi?.. Sakın maddî durum demeyin.. **Dalay Lama nasıl maddî durum temin ediyormuş?** Sizin şu meşhur seyahatlarınızda verdiğiniz uçak paraları birkaç talebeyi okutmaya yeter de artar değil mi? Sizden şahsî paranızla çocuk okutmanızı istemiyoruz. Etsek bile bu kendi çocuklarınız olabilir. Biz diyoruz ki: «**Millî dava için çalışılırken, millî gurur da muhafaza edilmeli...**» Her imkân «**Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur**» diyen büyük Ata'nın düsturu ile olmalı. Kalbimizdeki davaya samimî olarak bağlı imanla temin edilmeli. «**Talebe okutacağım, yardım et**» yerine, bu talebeleleri kendi imkânımızla şu kadar okuttuk, bunlara şimdi burs ver, demeli.

Müsaadenizle birkaç soru soralım: Cemiyetiniz kurulalı kaç talebe okuttunuz? Veya okutmak için teşebbüs ettiniz? Kaç talebe size yardım için müracaat etti? Bunlara ne gibi ce-

vaplar verildi? Birkaç ay yardım ettiğiniz bir talebeyi sonra uzaklaştırdınız, bunun sebebi ne idi? Bazı cemiyetlere (yani sizinkinden başka) gitmiş olması yardımın kesilmesine sebep olmuş, bu cemiyet hangi cemiyetti?

Arabistan'a birkaç defa gidip geldiniz. Yukarıdaki madde gereğince Dernek Başkanı ve bir lider olarak kaç talebe getirdiniz? Getirmediyse sebep ne? Türkçe bilmeyen, hattâ Türkistan demeden Araplar öyle biliyor diye «**Buhari-Buhari.**» diyen o kardeşlerimizin okuması için bir lider olarak ne gibi teşebbüslerde bulundunuz?

Son gezinizden sonra «**Sahipsiz Esirler**» adlı meşhur buluşunuzdan sonra Pakistan ve Hindistan Başbakanlarıyla, Suudi Arabistan kralı ve Dalay Lama'nın nasıl oturduğunu, nasıl güldüğünü öğrendik. Fakat o ülkelerdeki ırkdaşlarımızdan bir haber yok. Bir röportajcı mı, yoksa bir Türkistanlı lider olarak mı oralara gittiğinizi anlamak doğrusu çok zor şey.. Bizi bahsi geçen devletlerin ne yaptığı ile devlet adamlarının özel hayatları, Dalay Lama filân alâkadar etmez. Bizi ilgilendiren o memleketlerdeki soydaşlarımızın durumudur. Onlarla resim çektirerek gazetelerde çıkartmaktansa, oralardaki ırkdaşlarımızın yalnız bir tanesiyle olsun resim çıkartıp gazetelerde bastırmanız daha çok makbuldür. Adı geçen

memleketlerdeki ırkdaşlarımızla ne gibi temaslarda bulundunuz ve o devletlerin başkanlarıyla görüştüğünüze göre, onların lehine ne gibi teşebbüslerde bulunarak kolaylıklar sağladınız?.. İrkdaşlarımızdan Türkiye'ye kaç tane talebe getirttiniz? Gelmek isteyenler var mı idi? Şunu da sormadan geçmiyeceğim: Pakistan, Hindistan, Suudi Arabistan Devlet Başkanlarıyla görüştünüz. Buna şimdilik birşey demeyelim. Fakat Tibet'in şu Dalay Lama'sıyla ne gaye ile görüştünüz? Bu kimseyle görüşmenizdeki sebebi açıklar mısınız? Bu hususu açıklarsanız, tarih'e bu hususları aydınlatmış olacaksınız.

ç) Başkanı bulunduğunuz cemiyetin çalışma plânında deniliyor ki: «Muhtelif memleketlere iltica etmiş olan Türkistanlı muhacirler arasında tetkikler yapmak suretiyle milli oyunlar öğretmek, lüzumlu elemanlar yetiştirmek, inkişaf ettirmek, yaymak, yaşatmak, bir **Türkistan FOLKLOR ekibi** teşkil ederek müsamere ve temsil vermek..» diye devam ediyor. Şahısları değil, vatani ve onun davasını tanıtmak için, bugün dünyaca denenmiş cidden iyi birşey.. Yeter ki bunu «Çalışma Plânları»na samimî olarak almış olup tatbikine çalışılsın...

Bu mevzuun gerçekleşmesi için acaba başkanı bulunduğunuz Dernek tarafından neler yapılmıştır? «1961 ve 1962 senelelerinde şunu bunu yaptım, tem-

siller verdirdim» dersanız, bu durum, hakikatı bilenler için çok acı ve gülünç olur. Zira o mâlûm temsillerin nasıl ve kimlerin gayretiyle verildiğini gayet iyi biliriz. Bu hususta sorulacak daha pekçok şey var ki, fakat şimdilik sormamayı tercih ediyoruz. Buna rağmen müsaadenizle şunları soralım: Siz, değil (başka memleketlere iltica etmiş olan **Türkistanlı muhacirler**) şu Türkiyedeki, hattâ oturduğunuz İstanbuldaki Türkistanlılar arasında tetkik yaptırdınız mı? Değil başka ülkelerdeki Türkistanlılar arasında, değil İstanbul dışındaki Türkistanlılar arasında «**Kurs açmak suretiyle milli oyunlar öğretmek, lüzumlu elemanlar yetiştirmek, yaymak, yaşatmak, bir **TÜRKİSTAN FOLKLOR EKİBİ** kurmak...**» İstanbulda kurularak Adapazarında ve daha sonra Ege'de temsiller veren ve bilâhare aralarından bazılarının ayrılmasına rağmen mevcudiyetlerini **Salihli'deki** bir dernek sayesinde muhafaza etmekte olan ve **Bursa Festivaline** katılıp, sizin tanınmıyor diye bahsettiğiniz Türkistanı tanıtmak yolunda cidden başarıya sahip olan «**Türkistan Milli Oyunlar Topluluğu**»na karşı davranışızın dillere destan olduğunu biliyoruz. Fakat buna rağmen siz samimî olarak bu hususta ve bu uğurda çalışmış olsaydınız «**Plânınıza almış olduğunuz**» **FOLKLOR** konusu ile vatanımız Ulu Türkistan'a ve

dolayısıyla yüce Türk ırkına hizmet etmiş olmaz mıydınız? Ve bu Dalay Lama'yı görmekten daha iyi bir hizmet olmaz mıydı?

7 — SAHİPSİZ ESİRLER -

18 Temmuz 1933 den başlayarak Akşam Gazetesinde çıkmış olan «Sahipsiz Esirler» başlıklı röportajınız cidden enteresandır. Bu röportajı okuyan dostumuzun biri bunu anlatmış olan şahıs, yani zatıalınızın bir gazeteci mi, yoksa hakikaten bazı yerlerinde dediği gibi lider mi? Anlattıkları birbirini tutmuyor. Bir Türkistandan, bir Arabistandan bahsediyor, di-yordu. Bunun cevabını siz verirsiniz.

Bir Türkistanlı olarak, «Sahipsiz Esirler» deyiminize, birçok mesnetsiz fikir ve sözlerinize olduğu gibi karşıyız. Buna neden karşı olduğumuzu şimdilik kısaca Akif'in şu meşhur mısraı ile cevap verelim ve izah edelim: «Girmeden tefrika bir millete, düşman giremez. Toplu oldıkça yürekleri onu top sinderemez.» «Sahipsiz vatanın batması haktır, Sen sahip çıktıkça bu vatan batmıyacaktır.»

Sizin adınıza ve Türkistan adına gazetede sizin ağzınızdan çıkmış olan şu garip sözleri okuyunca utancımızdan yere bakmaktan başka birşey yapamadık. Diyorsunuz ki: (İstanbulu kasterek) «Bu sokaklara çıktım mı kendimi yalnız ve sahipsiz hissediyorum. Bakıyo-

rum da şu hayvanların bile bir sahibi var. Bir hayvana dokunacak oldum mu biliyorum ki, sahibi kızacak. Ona dokunma! diyecek, onu koruyacaktır. Ama bizim hiç koruyamız yok. Sekiz milyon Doğu Türkistanlı Müslüman Türk, orada kızıl Çin mezalimi altına terkedilmişlerdir.»

Sekiz milyon Doğu Türkistanlı, Kızıl Çin mezalimi altına terkedilmişse bunda, İstanbul sokağının ve İstanbulluların kabahatı ne? Onlar hiçbir mücadele etmeden Doğu Türkistanı terk etmediler. Onlar «Türkistanın Karşehir vilâyetinde bir hat kurarak müdafaa edelim, bırakmıyalım» diyenlere evvelâ evet deyip, sonra bırakıp kaçmadılar.. «Niçin bu sokaklara çıkıyorsunuz da kendinizi sahipsiz ve yalnız hissediyorsunuz?» Siz bir Türk değilmisiniz? Etrafınızdakiler sizin kan kardeşiniz TÜRKLER değil mi? Yoksa bu sokaklarda size dokunan var da, müdafaa eden yokmu? Bir Doğu Türkistanlı olarak zatıalınız ne yaptı ki, İstanbullu kardeşlerimiz Türkistan için birşeyler yapsın? Bugün on binlerce Türkistanlıyı barındırması «Öz kardeşlerimiz, ÖZ TÜRKLER» diye hitap etmesi yetmiyor mu? Sorarız zatıalınıza bu milletin ne yapmasını istiyorsunuz? Bunlar siz ne dediniz de yapmadı? Ben şu istekte bulundum da kabul etmediler diyebilir misiniz? Tabii bunlar şahsınız için değil,

Türkistan için ise... Akıl ve mantıkla plânlı bir teklif yapmadı iseniz (ki bundan şüphe etmiyoruz) ve arada sırada bir ortaya çıkarak atar tutarsanız, herkes size değil yaklaşmak, uzaklaşır..

Efendi... Esir Milletler Haftası'ndan bahsederken birçok tenakuzlara düşüyorsunuz. Esir Milletler Haftası'na Doğu Türkistan iştirak ettirilmedi diyorsunuz. Ve bir de kalkıp «**Bugün Batı Berlin, Doğu Berlin vardır ama, bir Batı Türkistan - Doğu Türkistan yoktur**» diyorsunuz. Hakikatın ta kendisi olan bu sözlerde samimiyet olmadığında şüphe yok. Samimi olmuş olsaydınız ikide bir kalkıp **Doğu Türkistan, Batı Türkistan** demez ve yukarıda sorulan suallere mahal bırakmazdınız. Elbetteki dünyanın **Doğu - Batı, Kuzey - Güney** yönleri var. Türkistanın da var. Fakat bu, Doğu Türkistan, Batı Türkistan diye bir bütün ülkeyi iki ayrı parça olarak göstermeye sebep değil. Ulu Türkistanın **Doğusundaki Altay, Tarbagatay, Kumul, Kaşgar ve Hotan** v. s. den ibaret 10 vilâyeti Çin esareti altında olmuş olabilir. Fakat batısının da kızıl Rus esareti altında olduğunu unutmamak gerekir. Çinlinin de, Rus'un da Türk Milletinin barışmaz ecdad düşmanları olduğunu her Türk çocuğu bilir.

Esir Milletler Haftası'nda «**Doğu ve Batı**» demeden Tür-

kistanı düşün. Biz daha ne istiyoruz. İşte anlat orada derdini.. Bizim düşmanımız yalnız Çin değil, Rus da var. Türkistanı istilâ edenler yalnız Rus değil, Çin de dahil. Şayet burada başka bir Türkistanlı çıkar, «Hayır Türkistanı istilâ etmekte olan sadece Rus, Çin ile bizim işimiz yok» derse onu milli münafık olarak ilân et. Ben Doğu Türkistan lideriyim deme, ben Doğu Türkistan davası için çalışıyorum deme, ben Türkistan için çalışıyorum de. Şunu iyi bilmelisiniz ki, Müslüman denildiği zaman nasıl bütün dünyadaki müslümanlar akla geliyorsa ve bu söz bütün dünyadaki müslümanları ilgilendiriyorsa; **TÜRK** denildiği zaman da bütün dünyadaki Türkleri ve **Türklüğü** ilgilendirir. Şu halde Türkistan denildiği zaman bütün Türkistan akla gelir. Doğusu veya Batısı değil...

Şu hususu bir kere daha tekrarlıyalım: Batı ve Doğu Türkistan diye Ulu Türkistanı ikiye ayırmaya çalışmak ve iki ayrı devlet gibi tanıtmaya çabalamak **TÜRKLÜK** için bir ihanet olduğu kadar, ecdad düşmanlarımız Ruslarla Çinlere bir hizmettir. Bu aynı zamanda bütün dünya efkârı umumiyesi için karmakarışık bir şeydir. Birgün kalkıp Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine Doğu Türkistan Davası diye telgraf çekmek. Ertesi gün kalkıp da «Hoş geldiniz Başkan Yardımcısı L.

B. Johnson, Doğu Türkistan Göçmenler Derneği adına» demek. Öbür günü kalkıp «Doğu Türkistan Esir Milletler Haftasına alınmadı» demek. Daha sonra da «Bir Batı Berlin ve Doğu Berlin var ama, bir Batı Türkistan - Doğu Türkistan yok» demek. Şaşırtıcıdır. Çıkmak bakalım bu işin içinden? İnsaf doğrusu insaf.. Bu adamlara neyi anlatmak istediğimizi kendimiz bile bilmiyoruz.

Diyorsunuz ki: «Bu sekiz milyon insan Türktür. Ama görüyorsunuz işte, bugüne kadar Türkiye Hükümeti bu konuda ne Birleşmiş Milletlerde, ne de şurada, ne burada çit çıkarmamıştır. Bu sekiz milyon insan müslümandır. Ama meydanda işte, bugüne kadar İslâm devletlerinin hiç birinden ses çıkmamıştır. Bu sekiz milyon esir insan nihayet herşeyden önce ve hiç değilse sadece (insandır). Ama görüyorsunuz işte, insanlığı, özgürlüğü, eşitliği ideal edinmiş bir takım teşekküller Vs.»

Pek tabii bu konularda haklı olduğunuz taraflar var. Fakat herkes Doğu Türkistan değil. Doğusuyla Batısıyla Ulu bir Türkistan biliyor. Nüfusunu sekiz milyon değil (40.000.000) milyon olarak biliyor. Zatiâliniz ise bunun beşte biri olan sekiz milyondan bahsediyor ve yukarıdaki haklı ve güzel sözleri sadece onun için söylüyor.

Şimdi yine teferruata girmeden şunu soralım :

Sekiz milyon Doğu Türkistanlı, Türk de 32.000.000 Batı Türkistanlı, Türk değil mi? Sekiz milyon Doğu Türkistanlı İslâm Devletlerinin Müslüman kardeşi de, 32.000.000 Batı Türkistanlı sizin din kardeşiniz değil mi? Sekiz milyon Doğu Türkistanlı Türkiyenin kardeşi de, 32 milyon Batı Türkistanlı sizin kan ve din kardeşiniz değil mi? Sekiz milyon esir Doğu Türkistanlı İNSAN da, 32.000.000 Batı Türkistanlı insan değil mi? Zatiâliniz oraya, buraya telgraf çekerken, onu bunu karşılarken, ona buna gidip konuşurken, sadece Doğu Türkistan deyip dururken.. yurkarıdaki güzel sözler nasıl oluyor da Batı Türkistan için aklınıza gelmiyor? Türkiyeye ve bütün İslâm devletlerine, hür dünyaya tarizde bulunurken bir de, kendi yaptığınıza baksanız nasıl olur acaba?..

«Sahipsiz Esirler» adlı röportajınızda Suudi Arabistandaki İslam Birliğine bir muhtıra verdiğinizi söylüyorsunuz. Muhtıranızın birinci maddesinde «Doğu ve Batı Türkistan» adına konuşuyor, ikinci maddesinde tekrar «Doğu Türkistan» diyor, üçüncü maddesinde birinci ve ikinci maddeyle tamamen tenakuzaya düşerek hakikate mağlup oluyorsunuz ve doğu veya batı demeden «TÜRKİSTANCA» diyorsunuz. Suni ayrılıkların bir netice veremeyeceği gerçeğini sizin de anlamanızı çok ister-

dik, fakat daha emareleri sizde hiç belli değil..

Sayın Efendi:

Vatanın istiklali için çalışmak demek akıla geldikçe arada sırada basın toplantısı yapmak, yahut hem ticaret hem ziyaret kabilinden gezilere çıkmakla olmaz. Vatanın istiklal davasını başkasına anlatabilmek için bu **KUTSAL** davayı herşeyden evvel kendiniz bilmelisiniz. Davayı kan kardeşlerimize, din kardeşlerimize, insan kardeşlerimize faydalı şekilde anlatabilmek için bunun usullerini bilmelisiniz. Meşhur «Sahipsiz Esirler» isimli röportajınızda diyorsunuz ki, «**Karaçi'deki İslam kongresinde Türkistan davasından bahsedilince, hiç kimse bu tarihi ülke hakkında birşey bilmiyordu.**» «Haklı olarak düşünen birisi bu ülke hakkında birşey bilmeyenleri değil, damdan düşer gibi orada kürsüye çıkanı suçlar. Sistematik olarak çalışan birisi orada hemen kürsüye çıkıp konuşacağına Pakistana, Türkiyeden uçak yerine başka bir vasıta ile gitmek pahasına da olsa, Türkistanın tarihi ve coğrafi durumu hakkında izahatlı bir broşür hazırlar ve onu kürsüye çıkmadan evvel sayın delegelere verip gerekli temaslarını sağlamış olur.

Şurada şunu sormadan geçemeyeceğiz; Siz Nehru'e Eyüp Han'a Arabistan Kralına da mı hemen böyle bahsettiniz? Yoksa onlara ilmi bir tezle gittinizde, Türkistanın bu tez çer-

çevesi içinde tanıtmasını mı yaptınız?

Samimi olarak Türkistan için çalışmak isteyen idealist insan için bugün yapılması gereken mesele Türkistan davasına kuvvet kazandırmaktır. Bu demek oluyor ki, palavrayla değil sistemetik olarak ilimi ve kültürel çalışma ile bir hazırlık ve birlik kurmak.. Bugün Rus ve Çin'in insafsızca her yönden imha etmekte olduğu Türkistan için... **Türkistan demekle bir fayda temin edilmez.** Şahsımızı değil, davamızı tanıtmalıyız. Bu asil davanın yarınki yürütücülerini hazırlamalıyız. Bunun için Türkistan denildiği zaman Batı - Doğu vs... demeden yek vücut olmalıyız.

Sizin şu malûm röportajlar hiç birbirini tutmuyor. 1955 yılında Vatan gazetesindeki «**Göç**» başlıklı röportajınızdaki uydurmalara bildiği bu kadar demiştik. Bu seferki «Sahipsiz Esirler»iniz gene «**Göç**»e karşı.. «**1949 da diğer bir lider arkadaşınızla 7000 kişiyle Çin'i yarıp çıktığınızda ancak 852 kişi kalmışsınız**»!.. Bahsini ettiğiniz bu 852 kişi şimdi dünyanın neresinde? Bu meşhur «**Yarıp çıkma**» dediğiniz **Gökat** geçidindeki mesele mi? Şayet bu ise **Gökat** geçidine sizinle beraber gelmiş olan 400 tane Türkistanlı aydın genç Türkiyedeki herkesin tanıdığı **KURBAN KUDAYI** dahil niye geri döndüler? Niçin teker teker linç edildiler? Türk tarihinde ilk defa olarak bu 400

kişi, on bir Çinliye nasıl silâh teslim ettiler? Bunlar hangi şartlarla geri döndüler? Siz hangi şartlarla hududu geçtiniz? **OSMAN BATUR**'un arkadaşları ve adamları, çarpışarak, sayısız şehitler vermek suretiyle hududu geçip Hindistan'a zor gelebilirken, siz ve arkadaşınız nasıl pasaportla gelirsiniz? **İbrahim Kılıç**'ın iki defa ısrarla: «11 Çinliyi yok edip yolumuza devam edelim. Silâh teslim etmeyelim» demesine kızarak çadırdan kovan kimdi? Bütün bunlara sebep neydi?

«Sahipsiz Esirler»inizde Türkiyedeki Doğu Türkistanlılardan bahis ederken **Salihli'deki 500 kişiyi** unuttuğunuzun sebebi ne? Yoksa Türkistanı Batı-Doğu diye ikiye ayırmak gibi, şimdi de istemediğinizi Doğu Türkistanlılıktan çıkarmaya mı başladınız? **Son Göç** hakkında ko-

nuşmak isterseniz, **Readers Digest** dergisinin 1954 Kasım sayısıyla, **National Geographic Magazine**'nin Kasım 1954 sayısında ve **Londra'da** basılmış olup 7 lisana çevrilen **Büyük Kazak Göçü**, **Türkiyede** olduğu gibi **Almanya'da** da methi yapılan **Hürriyet** uğrunda **Kazak Türkleri** isimli eserleri okumalısınız. Çok konuşmadan önce, çok okumalıdır.

Muhterem İsa Yusuf Alptekin Beğ, hataları dostlar düzeltir. Samimi olarak bu mektubu okuyunuz ve geçmiş şeyleri iyi düşünerek istifade ediniz. **Türkistana istiklâl** ve bu dava uğrunda **BİRLİK** dersiniz herkes size yardımcı olacaktır. Bundan şüphe etmeyin.

Ulu Tanrı, **Türklük için** ve **Türkistanın istiklâli için** samimi olarak çalışanlara yardımcı olsun...

Cengiz TURANLI

Hasan Özalp.
... Eyyaeddin Babakurban
Sultan Tugrul